

Az ún. Kollégium-kertet manapság úgy határoznánk meg, hogy a terelőúttól, illetve a vasúti síntől a városi stadionig tartó rész – pontosan az, ahová a hatvanas években felépítették az Akarat Sportkomplexumot, illetve a labdarúgópályát. A református egyháztól elvett területen a sportélet fejlődése hozta létre az említett építményeket – manapság már csak a stadion gyepe ép. Más minden tönkrement, senkiföldjének néz ki a hely.

A kézilabda népszerűsége hozta létre

A város fejlődő sportélete 1964-ben hívta életre a stadion melletti részen, az egykori Kollégium-kertben az Akarat-sportkomplexumot, néhány évvel később pedig a mai stadiont. Az ötvenes évek végére és a hatvanas évek elejére ugyanis akkora népszerűségnek örvendett már a nagypályásból kispályássá lett kézilabda, hogy az egészségügyi iskola kispályája, illetve a mai Tomcsa Sándor utca helyén lévő pálya már nem bírta el az igényeket.

Jelzett évben felavatták a két kézilabdapályát, illetve a mellettük lévő tenispályákat. A hatvanas évek végére, illetve a hetvenes évek elejére esett a székelyudvarhelyi női kézilabda fénykora: a közben megépült városi stadion lelátója mögött, a salakos kézilabdapályán zajlottak nemcsak a bajnoki mérkőzések, hanem az ún. Vointiada-versenyek és nemzetközi, barátságos jellegű tornák is.

Fémszerkezetre erősített deszkalelátó is volt, eredményjelző tábla, öltözők, egyszóval minden, ami egy sportpálya működtetéséhez szükséges. A kézilabdapályák egészen a kilencvenes évek elejéig voltak használatban, a tenispályán pedig néhány évvel ezelőtt még gyakran lehetett látni lábteniszezőket is.

Benőtte a fű a múltat

Ha ma valaki belép ezeknek a pályáknak a területére, elborzadhat attól a látványtól, ami ott fogadja. A sportszálló mellett még megvan a kapun a felirat: Complexul Sportiv Vointa – de jóformán csak ez emlékeztet arra, hogy itt egykor sikeres kézilabdcsapat játszott hétről hétre, olyan, amiből válogatott játékosok, olimpikonok is kikerültek.

Kora tavasszal volt a legcsúnyább a látvány – mára már nagyrészt benőtte a fű az egykori pályák helyét, amit ottfelgett fatörzsek csúfítanak. A stadion lelátója mögött álló jegenyefákat a kilencvenes években vágatták ki.

Pár évvel ezelőtt még állt egy épület is itt, ez sportszállóként funkcionált egészen a 2005 nyári árvíz – a nagyon rossz állapotban levő épület akkor kapta meg a kegyelemdőfét, onnan már nem volt visszaút, annyira tönkrement, hogy le kellett bontani. Építőanyaga, téglák, gerendák mai napig a fűben hevernek.

Voltak olyan tervek, hogy edzőpályát alakítsanak ki ezen a területen, az azóta megszűnt Budvár FC fénykorában, 1999–2000-ben a neki is fogtak, de a közművesítést nem sikerült megoldani. A munkálatok során elkészítették a pálya alatt a csővezeték, kavicsal és kővel borították le, a fejlesztés viszont abbamaradt.

Ide kapcsolódik az ún. műgyepügy is: az elkezdett terveknek megfelelően, miután a gyeplabdacsapat Hollandiából adományba használt, de jó minőségű és nagy mennyiségű műgyepet kapott, eldöntötték, hogy műgyepes pályát készítenek, amin több sportágat is lehetne úzni. Ennek a sorsa az lett, hogy a létesítmény miatti huzavona közvetkeztében a Hollandiából néhány üzletember pénzén ideszállított műgyepet 2004 nyarán eladták azok, akik a szállítási költségeket állták.

Nincs pénze az egyháznak erre

A terület nem gazdátlan, tulajdonosa a Református Egyházkerület – mint Tőkés Zsolttól, a Baczkamadarasi Kis Gergely Református Kollégium igazgatójától (aki az egyházkerület visszaszolgáltató ingatlanjaival kapcsolatos székelyudvarhelyi megbízott személy is) megtudtuk, összesen 98 ár terület az egyházé.

Ezt az ezredforduló után kapta vissza az egyház – a területben benne van a régi tornacsarnok (jelenleg asztalitenisz-teremként működik, a sportiskola az egyháztól bérli) alatti és a stadion lelátója alatti rész is. Mint Tőkés elmondta, az egyházkerületnek egyelőre nincsen pénze bármilyen munkát végeztetni a területen, hiszen elsősorban a visszakapott épületek (pl. a kollégium százéves főépülete) felújítása az elsődleges szempont. De amennyiben a város például újból sportkomplexumot, vagy hasonlót szeretne építeni, nem zárkoznak el a tárgyalásoktól.

Jó lenne hinni, hogy egyszer ez az egész terület megújul: újra régi fényében tündököl majd, esetleg valami teljesen más épül a helyére. Egykori tulajdonosának, a területet 1866-ban a kollégiumnak adományozó Magyarósi Szőke József rektor akarata az volt, hogy a kert mindig az ifjúság tanuló- és játszóhelye legyen. Hátha egyszer újra teljesül akarata és a mostani leromlott állapot helyett valami más jön létre.